

Sygn. akt IV U 943/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2017 r. w S.

odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 września 2016 r. oraz z dnia 16 listopada 2016 r. Nr (...)

w sprawie W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżone decyzje i przyznaje W. O. prawo do emerytury od dnia 01 września 2016 roku.

Sygn. akt IV U 943/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.09.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił W. O. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z par. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r., albowiem wnioskodawca nie wykazał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1.01.1999 r. oraz nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony W. O.. Skarżący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym. W odwołaniu ubezpieczony podnosił, iż pracował w warunkach szczególnych w Przedsiębiorstwie (...) w M. od dnia 2.09.1974 r. do dnia 31.05.1976 r. oraz od 6.02.1979 r. do 29.01.1980 r. a ponadto wnosił o zaliczenie pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 20.01.1972 do 1.09.1974. Ponadto, skarżący złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po złożeniu odwołania, pozwany organ rentowy wydał następną decyzję, z dnia 16.11.2016 r., na mocy której ponownie odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury w wieku obniżonym. W decyzji tej, pozwany ZUS przyjął, że wnioskodawca po uzupełnieniu stażu pracy okresem pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku

życia, legitymuje się 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym na dzień 1.01.1999 r. Ponadto, organ rentowy podtrzymał pierwotne rozstrzygnięcie co do braku 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od tej decyzji również odwołanie złożył ubezpieczony W. O., który domagał się przyznania prawa do emerytury, argumentując, iż pozwany organ rentowy bezzasadnie odmówił zaliczenia mu do kategorii pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. od dnia 2.09.1974 r. do dnia 31.05.1976 r. oraz od 6.02.1979 r. do 29.01.1980 r. W ten sposób spełniłby wymóg 15-letniego stażu w tej kategorii zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie twierdząc, iż wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zaś zeznania świadków nie są środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony W. O., ur. (...), złożył w dniu 2.09.2016 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie załączonej dokumentacji, organ rentowy przyjął, iż na dzień 1.01.1999 r. W. O. wykazał 24 lata, 2 miesiące i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 13 lat, 9 miesięcy i 1 dzień okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. We wniosku o emeryturę ubezpieczony nie złożył oświadczenia o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, na dochody budżetu państwa. W związku z tym, pozwany ZUS, decyzją z dnia 27.09.2016 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym wobec niespełnienia trzech warunków do uzyskania uprawnień do tego świadczenia (k. 26 a. e.).

W. O. po otrzymaniu decyzji, złożył 20.10.2016 r. pisemne oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (k. 27 a. e.).

Organ rentowy wydał następną decyzję z dnia 24.10.2016 r., na mocy której odmówił prawa do emerytury, podtrzymując swoje stanowisko w zakresie braku wymaganych okresów ubezpieczeniowych, jak i okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1.01.1999 r. (k. 28 a. e.). Ubezpieczony nie zaskarżył tej decyzji i jednocześnie przedłożył zeznania świadków na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16-tego roku życia (k. 29-34 a. e.).

Na podstawie tych nowych dokumentów, pozwany ZUS wydał następną decyzję, z dnia 16.11.2016 r. (k. 44 a. e.). W tej kolejnej decyzji uwzględnił pracę w gospodarstwie rolnym rodziców i przyjął, iż wnioskodawca wykazał 25-letni staż ubezpieczeniowy na dzień 1.01.1999 r. Podtrzymał jednakże stanowisko w kwestii braku 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Na rozprawie W. O. domagał się zaliczenia pracy w Przedsiębiorstwie (...) w M. od dnia 2.09.1974 r. do dnia 31.05.1976 r. oraz od 6.02.1979 r. do 29.01.1980 r.

Sąd ustalił, iż w pierwszym z wymienionych okresów ubezpieczony pracował jako mechanik w Centralnych Warsztatach wymienionego przedsiębiorstwa. Były tam dokonywane naprawy samochodów ciężarowych, a także naprawy maszyn budowlanych takich jak koparki, dźwigi (zeznania ubezpieczonego k. 29v, 30, zeznania świadków Z. M. i W. K. k. 30 a. s.). Na terenie warsztatów było pięć kanałów, na których równoległe naprawiano pojazdy. Ubezpieczony ponad 90% swojego czasu pracy, jako mechanik, spędzał w kanałach. Skala tych napraw była bardzo duża. Zatrudnionych tam było ponad 100 mechaników.

W drugim z tych okresów wykonywał on pracę kierowcy samochodu ciężarowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, poczynione ustalenia pozwalają na przyjęcie, iż obydwa okresy zatrudnienia ubezpieczonego w wymienionym przedsiębiorstwie należą do zatrudnienia w szczególnych warunkach. Pierwszy z rodzajów prac jest zawarty w dziale XIV poz. 16 załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., zaś drugi rodzaj pracy jest wymieniony w dziale VIII poz. 2 tego samego aktu prawnego. Zdaniem Sądu, zeznania świadków i ubezpieczonego są przekonujące i wiarygodne. Dowody z tych zeznań korespondują z zapisami zawartymi

w świadectwach pracy tzw. ogólnymi. Po doliczeniu obydwu tych okresów do okresów, które uznał organ rentowy, tj. 13 lat, 9 miesięcy i 1 dzień, łączny okres zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1.01.1999 r. przekracza znacznie 15 lat.

W związku z tym, Sąd Okręgowy przyjął, iż wnioskodawca nabył prawo do emerytury w wieku obniżonym na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z par. 2 ust. 1, par. 3 i par. 4 ust. 1 i 2 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Sąd jednakże w sentencji wyroku omyłkowo wskazał datę nabycia uprawnień na dzień 1.09.2016 r., w skutek przeoczenia, iż wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa ubezpieczony złożył w dniu 20.10.2016 r. W świetle art. 184 ust. 2 ustawy o FUS, ubezpieczony nabył prawo do emerytury w wieku obniżonym od dnia 20.10.2016 r.